

Sygn. akt I C upr 465/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Miliczu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Rafał Kuriata

Protokolant Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 kwietnia 2016r. w M.

sprawy z powództwa (...) z siedzibą we W.

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo w całości;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową.

Sygn. akt I C upr 465/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) z siedzibą we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, złożyła pozew i wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, by pozwany R. S. zapłacił stronie powodowej kwotę 1 899,05 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 26 października 2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany oraz (...) Bank (...) S.A. w dniu 27 maja 2008 r. zawarli umowę, na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach ściśle określonych w umowie. Strona powodowa wskazała, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) Bank S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego. Podniosła, że dochodzi od pozwanego zapłaty należności w wysokości 1 899,05 zł, na którą składa się kwota główna 1 285,02 zł i skapitalizowane odsetki w wysokości 614,03 zł zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 20 października 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 maja 2008 r. pozwany R. S. zawarł umowę o kredyt nr (...) z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: umowa z 27.05.2008 r. k. 27-28)

W związku z tym, iż pozwany zaprzestał spłaty kredytu pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A. wystawił przeciwko R. S. bankowy tytuł egzekucyjny i złożył wniosek o nadanie mu klauzuli wykonalności. Postanowieniem z dnia 27 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy w Miliczu nadał klauzulę wykonalności wspomnianemu tytułowi egzekucyjnemu w całości.

Następnie została wszczęta egzekucja skierowana do majątku pozwanego jednakże okazała się ona bezskuteczna i Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Miliczu M. N. umorzył postępowanie egzekucyjne.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny wraz z postanowieniem z dnia 27.07.2010 r. sygn. akt I Co 633/10 i adnotacją Komornika k. 29-32)

W dniu 2 kwietnia 2014 r. (...) Bank S.A. z siedzibą we W. zawarł ze stroną powodową (...) z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy była wierzytelność wobec pozwanego.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 2.04.2014 r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 9-13)

(...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 12 maja 2014 r. wystawił pismo skierowane do pozwanego, w którym zawarł zawiadomienie o zmianie wierzyciela.

(dowód: pismo z dnia 12.05.2014 r. k. 33)

Strona powodowa w dniu 14 września 2015 r. wystawiła pismo skierowane do pozwanego, w którym wskazała na istniejące zadłużenie. Natomiast w dniu 20 października 2015 r. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym wskazano, że nabyła ona od S. (...) wierzytelność przysługującą wobec dłużnika R. S. w wysokości 1 899,05 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) k. 8;

pismo z dnia 14.09.2015 r. k. 14-15)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany – prawidłowo wezwany – nie stawiał się na rozprawę i nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie.

W przypadku bierności pozwanego w procesie przepis art. 339 § 1 k.p.c. pozwala sądowi wydać wyrok zaoczny. W takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych sprawy przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 k.p.c.). Powyższy przepis nie zwalnia zatem sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy twierdzenia strony powodowej uzasadniają należycie i w całości żądanie pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd musi zatem dokonać oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na przytoczonych twierdzeniach.

Na wstępie wskazać należy, że ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zaferowanych przez stronę powodową albowiem dowody te nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności.

W niniejszej sprawie strona powodowa dochodziła, wynikających z umowy o kredyt określonych należności.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powodowy Fundusz formułując żądanie w niniejszej sprawie miał zatem obowiązek udowodnienia, że przysługuje mu uprawnienie do dochodzenia należności od pozwanego z

tytułu związania umową z poprzednikiem prawnym strony powodowej, z tytułu której miał uiszczyć dochodzoną pozew kwotę. Strona powodowa zaoferowała w tym zakresie jako materiał dowodowy umowę cesji zawartą pomiędzy (...) Bank S.A. z siedzibą we W. a stroną powodową (...) z siedzibą we W. oraz wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji. Należy zauważyć, iż jak wynika z powyższych dokumentów wierzytelność została nabyta przez stronę powodową od (...) Bank S.A. z siedzibą we W. natomiast umowa z dnia 27 maja 2008 r. została zawarta przez pozwanego a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Dodatkowo, co również wymaga podkreślenia, strona powodowa w dniu 20 października 2015 r. sporządziła wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...), w którym wskazano, że nabyła ona wierzytelność od S.(...). W przypadku gdy nastąpiło przekształcenie pierwotnego wierzyciela strona powodowa była zobowiązana wykazać te zmiany, czego nie uczyniła.

W ocenie Sądu zaoferowany materiał dowodowy jest niewystarczający dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała bowiem – wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi – przejścia uprawnień od pierwotnego wierzyciela (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na swoją rzecz. Wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie może stanowić dowodu na przyjęcie, że wierzytelność przysługująca od pozwanego została faktycznie nabyta przez stronę powodową. Należy również mieć na uwadze orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157). W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego Funduszu.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku o oddaleniu powództwa w całości.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pkt II wyroku wydano na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c.